

vis paa, at Lovforslaget vilde vinde almindelig Tilslutning her i Tinget, og jeg skulde ogsaa tro, at der selv indenfor den højtærede Ministers eget Parti er en Del Medlemmer, som staar tvivlende overfor Rigtigheden af at gennemføre dette Lovforslag.

Jeg skal for øvrigt ikke opholde Tingets Tid, jeg har kun villet gøre min personlige Opfattelse gældende, hvilken, som sagt, ikke falder sammen med den, der er udtalt af Flertallet af de Talere, der har haft Ordet, men jeg vil gerne have Lov til, inden jeg slutter, at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen). De Argumenter, det ærede Medlem fremførte til Gunst for Lovforslaget, rammer, synes jeg, ved Siden af. Det ærede Medlem udtalte følgende, der staar Sp. 1638: „Det er ret naturligt, at Vurderingsraadene omkring i Landet kommer i en vanskelig Situation, thi Loven byder, at de til enhver Tid under de halvaarlige Omvurderinger skal vurdere i Overensstemmelse med Prisen i Omvurderingsøjeblikket. Men naar man gør det, rammer man de unge, som begynder en ny Virksomhed, man faar en uensartet Beskatning indenfor det samme Distrikt. Denne Fremgangsmaade er derfor uheldig. Tillige er der den Mangel, at man faar for faa Indtægter i Statskassen, hvis man vil søge at bevare den ensartede Beskatning. Under opadgaaende Tider bliver Vanskelighederne derfor større. Man tvinges til at følge Lovens Bud, men derved vil de, for hvis Skyld Omvurdering finder Sted — og det er navnlig de unge og driftige Mænd —, blive højere beskattet end de, der sidder med Vurderingen af 1909. Det er en Uregelmæssighed, der grænser til Uretfærdighed. Statsmyndighederne kan heller ikke se deres Fordel derved, thi de unge og driftige er nu en Gang dem, der fører Udviklingen fremad, og det er da urigtigt at paalægge dem højere Statsskat.“ Her er altsaa kun sigtet til Statsskatten. Dersom der var sigtet til Kommuneskatten, den kommunale Ejendomsskyld, kunde jeg forstaa de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte. Men det er der ikke, der er kun tænkt paa Statsskatten. (*Moesgaard-Kjeldsen*: Fortsat Citatet!). Det er netop det, jeg vil gøre. Saa nævner det ærede Medlem endvidere — det er et Punktum for sig —: „De vil endvidere faa højere Kommuneskat, eftersom Kommuneskatten i voksende Grad udskrives paa Grundlag af Ejendomsskylden.“ Det er et Punktum

for sig, det staar ikke i Forbindelse med det øvrige. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dersom de unge, driftige Mænd, som det ærede Medlem sigtede til, vilde faa Nedsættelse i deres Skat, hvis Lovforslaget gennemførtes, kunde jeg forstaa, at der var nogen Mening i hans Udtalelser, men saaledes bliver Forholdet jo ikke. Naar dette Lovforslag bliver gennemført, vil de unge, driftige Mænd faa forøget Skat. Thi Forholdet vil for en hel Dels Vedkommende blive det, at de vil bringes op over den Grænse, hvor Fradragene gælder, derom kan der fornuftigvis ingen Tvivl være, og de vil saaledes faa Paalæg i Stedet for Fradrag. Derfor forstaaer jeg ikke det ærede Medlems Argumentation.

Men, som sagt, jeg vilde sætte Pris paa, hvis Lovforslaget skal gennemføres, at vi da gaar ned med Promillen, saaledes at Loven ikke bringer større Indtægt for Statskassen end den, Ejendomsskylden hidtil har bragt.

N. Jensen: Gaar man ud fra de Udtalelser, som er faldne her i Tinget ved dette Lovforslags Behandling, kan man temmelig sikkert slutte, at det er et ret almindeligt Ønske blandt ærede Medlemmer, at vi ikke bliver staaende ved det forelagte Lovforslag, men ogsaa kommer til en Forhandling om enkelte Paragraffer i selve Ejendomsskyldloven. Om selve Lovforslaget skal jeg kun sige, at vel kan det ikke nægtes, at det medfører en forøget Skattebyrde for en Del Skatteydere, men paa den anden Side maa det indrømmes, at det tager Sigte paa at skabe større Retfærdighed, og det bør vi bestrebe os for, selv om det ikke altid kan blive til vor egen Fordel. Som Forholdene er, kommer alle, der paa Grund af et eller andet Forhold er saaledes stillede, at de skal have deres Ejendomme omvurderet, til at lide under en Uretfærdighed, og det er den, Lovforslaget søger at hæve.

Hvis man maa gaa til en Forandring af selve Ejendomsskyldloven, vil jeg henstille til den højtærede Finansminister og til det eventuelle Udvalg at gaa til en Forandring af Ejendomsskyldlovens § 2, 3die Stykke. Det lyder saaledes: „Særskilt Vurdering til Beregning af Ejendomsskyld foretages saavel af enhver Del af en samlet Landejendom, som er overladt andre i Fæste, Forpagtning eller Leje, for saa vidt Brugeren efter Lovgivningen eller ifølge Kontrakt skal betale Skatterne af den paagældende Del af Ejendommen, som